

Veure's

Un dels significats que el Diccionari Fabra reconeix per al verb *veure* és "visitar (algú); estar, tenir una entrevista (amb algú) per tractar d'alguna cosa, etc.", significat il·lustrat amb els exemples següents: *Anar a veure un amic, Demà el veuré i li ho demanaré, Demà ens veurem i parlarem del vostre afer, M'he vist amb ell, i ja està tot aranjat*. Tots aquests exemples són ben bé del llenguatge usual i col·loquial, i encara seria bo d'afegir-n'hi d'altres no menys usuals, que poden mostrar les possibilitats més àmplies de l'ús del verb *veure* amb aquest significat: *Ens veiem cada dijous, Fa temps que no l'he vist, Ens vam veure per Nadal, L'últim cop que ens vam veure va ser a casa la Roser, Ens veiem al cafè*. És interessant de remarcar que la llengua no disposa de cap substantiu relacional etimològicament amb el verb *veure* que pugui convenir —en frases nominals, és clar— en tots el casos dels exemples indicats. Hi ha, únicament, *entrevista* i *visita*, de significació més aviat reduïda, especialment el segon, que podríem convenir en els exemples transcrits del Fabra, però no en els que nosaltres —per aquesta raó— hem adduït. Volem posar en relleu, en definitiva, aquest ús tan ampli que el llenguatge popular fa del verb *veure*, amb un significat que no té una exacta correspondència nominal, car ens permet de dir, per exemple, *Demà a les dotze he d'anar a veure el president* (hi he de tenir una entrevista), *El vaig veure al teatre* (l'hi vaig trobar), *Ens veiem cada dissabte a la tarda al cafè* (hi fem tertúlia), etc.

Cal convenir que hom pot tenir la necessitat, en certs casos, de disposar d'un substantiu amb la mateixa significació, a fi de poder-se servir d'una frase nominal en lloc d'una frase verbal. Ja hem indicat *entrevista* i *visita*, d'aplicació limitada, i caldria afegir-hi *reunió*, sens dubte el més útil de tots, *tertúlia* i *vetllada*, també d'aplicació limitada, però que cal no oblidar, especialment el segon, i fins i tot en alguns casos, si ens alliberàvem de certs complexos, però amb cautela, això sí, *aplec*. Avui hom sol mostrar una predilecció per *trobada* i *encontre*, que semblen més aviat inadequats. Però, un cop admesa la necessitat, en certes ocasions, de formar una frase nominal, importa de no oblidar les solucions del llenguatge popular, basades essencialment en el verb *veure*, que, d'altra banda, quan convé, sap reduir també a frases nominals: *el dia que el vegi...*, *aquella vegada que ens vam veure...*

Albert Jané